

се дигна бѣла пара, а той плискаше лицето си, търкаше врата си, чувствайки свежестъ и бодростъ. И като се избърса, наметна се и влѣзе въ низката горница: Тамъ въ кѣта стои иконостасъ съ образа на Христа, кога се моли въ Гетсиманската градина. Той се изправи смиренъ предъ иконата, прекръсти се три пѣти, обори глава и дълго се моли. После пакъ се прекръсти на край, хвърли погледъ на иконата, като да си вземе сбогомъ и тръгна да обиколи ратаи и обори.

Първи срѣщна ратая Желѣзко, въ обора на воловетъ, които тоя день трѣбаше да возятъ сѣно.

— Добро утро! — поздрави Габера.

Дѣдо Желѣзко, попрегърбенъ, ала държеливъ старецъ, се спрѣ почтително и отвѣрна: — Далъ ти Господъ добро и здраве, господарю! , . Рекохъ да назобя воловетъ, че днесъ има да се прекарва сѣно.

— Добре, Желѣзко! — каза доволенъ Габара. И безъ да се спира, продължи обиколката си.

Въ кухнята на ратаитѣ всичка бѣха на кракъ. Широка камина бѣ огрѣна отъ разпаленъ огънь: на една край къкрѣше голѣмо гърне съ бобъ; до него въ пещъта главнитѣ бѣха прегорѣли и единъ ратай изрива пещъта да мѣта хлѣбъ. После надникна въ оборитѣ при конетѣ; изви край курницитѣ, дето нѣколко квачки клокаха срѣдъ дребни пиленца; мина презъ хармана, где цѣло стадо бозави овце ближатъ соль и като прескочи прелѣза — отправи се за чардака, где го чакаше млада ратакиня, престлала масата и приготвила утреното кафе.

Петъръ Габара седна до масата, извади вестници и пиейки кафе, зачете вестникъ.

Въ село наставаше движение.

Тукъ се хлопне порта и се чува дрънкане на менци, понесени за вода; тамъ прискрибучатъ кола, поели за работа въ полето; оттаткъ измучи крава, изкарана да чака черадата; къмъ барата се разкрѣкали гѣски,